

[Wilhelm]

ombytning, ikke nogen neutralisering af salget. Det er jo ikke nogen ligestilling. Hvem er det, der står dér og har købt noget, der faktisk ikke svarer til det, der blev påstået at varen indeholdt, og hvem er det, der har ansvaret for mangelen, når det kommer til stykket? Man kommer ind på et aldeles skævt forhold, når man siger: her ligestiller vi ved, at både den ene part og den anden part har ret til at insistere på en afhjælpning. Det er ikke nogen ligestilling. Jeg er skuffet over, at den socialdemokratiske ordfører ikke kunne gøre opmærksom på, at der her er tale om en lidt smart indsætning af en temmelig ødelæggende paragraf, som den nye justitsminister har foretaget, efter at købelovsudvalget faktisk havde afsluttet sit arbejde.

Vi vil, når tiden kommer, hvis bestemmelsen ikke er væk forinden, foreslå særskilt afstemning om § 79, og hvis den ikke kan fjernes, kan vi ikke støtte lovforslaget som helhed.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal rette en tak til ordførerne, der alle med megen interesse har deltaget i denne debat, og en særlig tak til de ordførere, der i hvert fald er gået ind for hovedprincipperne i lovforslaget.

Fru Tove Lindbo Larsen rejste et spørgsmål i forbindelse med den foreslåede § 72, hvorefter forbrugeren skal betale, hvad der må anses for rimeligt. Nu er det jo nærmere uddybet i paragraffen – det er også delvis et svar til fru Alice Hedegaard – for der står jo, at hvis prisen eller dens fastsættelse ikke fremgår af aftalen eller forholdene i øvrigt, så skal køberen betale, hvad det under hensyn til salgsgenstandens art og beskaffenhed og gængs pris ved aftalens indgåelse samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Her har man altså arbejdet på at forklare, hvad der kan være vejledende, når man skal bedømme, om prisen er rimelig.

Jeg må have lov at sige, at efter den gældende købelov er forholdet jo det, at hvis prisen ikke er aftalt, skal køberen betale, hvad sælgeren forlanger, medmindre dette må anses for ubilligt. Den i lovforslaget anvendte formulering er udtryk for en tankegang, der i højere grad er i køberens favør.

Med hensyn til reklamationsfristen – flere af ordførerne var inde på dette spørgsmål –

må jeg have lov at henvise til lovforslagets bemærkninger, hvor det er anført, at der ikke gælder de samme reale hensyn i handelskøb og i forbrugerkøb, og at det forekommer betænkeligt uden at undersøge spørgsmålet nærmere allerede nu at forlænge reklamationsfristen, fordi man ikke har alle konsekvenser vedrørende handelskøb tilstrækkeligt undersøgt. Men jeg forstod også debatten sådan, at selv om man kunne ønske en hurtig udvidelse af reklamationsfristen, var der samtidig hos mange ordførere en stærk forståelse for, at man ikke burde arbejde med én reklamationsfrist i forhold til forbrugerne og en anden for detailhandleren i forhold til dennes leverandør. Det har også været det hovedsynspunkt, der har ligget bag ministeriets vurderinger og det resultat, man er kommet til.

Fru Tove Lindbo Larsen og flere andre ordførere har rejst spørgsmålet om en revisionsbestemmelse. Fru Lilli Gyldenkilde var også inde på dette. Jeg tror, der er megen vægt i det, der er fremført fra anden side om, at købeloven er en lov, der griber ind på så mange områder, at det næppe er tilrådeligt med for hyppige revisioner af denne lov. Vi må også sige, at historisk er det heller ikke forløbet på den måde. Jeg vil i hvert fald forbeholde mig at overveje det nærmere, inden jeg vil kunne give noget tilsagn om dette.

I forskellige indlæg har man peget på spørgsmålet om, hvordan man skal definere forbrugerbegrebet. Jeg er helt opmærksom på de synsunker, det har jeg også ved behandling af anden lovgivning her i tinget givet udtryk for. Jeg har taget det flertal, der er for den nuværende definition, til efterretning, men har også gjort opmærksom på, at jeg gerne vil undersøge, om man på anden måde kan hjælpe de mindre erhvervsdrivende, som i visse tilfælde kan være i nøjagtig den samme situation som den private forbruger.

Fru Annelise Gotfredsen rejste spørgsmålet om en egentlig købelovsrevision. Det, man har arbejdet med her, har altså været forbrugers stilling. Jeg mener ikke, vi står lige over for en revision af købeloven som sådan, idet det bl. a. beror på internationale aftaler. Det, der er tale om at man inden for en nærmere fremtid kommer med, er et forslag vedrørende kreditkøb.